Ühine eduka IT-põlvkonnaga!

13 years ago- 01.03.2013 By AM

Edasiõppimine on valikute küsimus. Kas ühineda eduka IT-põlvkonnaga? Toome mõned näited. Nende hulgas võiksid olla ka sina.

Andri Saar - Google

Andri Saar on jõudnud sinna, kuhu paljud IT-inimesed kogu maailmast unistavad kogu hingest tööle saada – tehnoloogiafirmade seas absoluutsesse tippu kuuluvasse IT-ettevõttesse. Selleks on muidugi Google. Google´isse saamisseks oli vaja õppida TTÜ-s.

Andri ei pea ennast just väga heaks näiteks koolilõpetajale, sest teadis ITst üsna palju juba ammu enne, kui ma ülikooli jõudis.

„Kogu miks-õppida-IT-d kohta ütleks kokkuvõttes seda: kui see eriala huvitab, siis kindlasti tasub õppida. Samas, kui mingit huvi selle arvutivärgi vastu pole (peale Facebookis istumise) , siis ainult parema palga pärast parem ära tule," manitseb Google´i tarkvarainsener. „Õpi midagi, mis on sulle südamelähedane ja tulemus on kindlasti palju parem."

Selliseid inimesi, kes ei tunne elementaarsetki huvi oma töö (hästi) tegemise vastu ja eeldavad, et kolmeaastasest kõrgharidusest piisab, et 65. eluaastani välja tüürida mitte midagi juurde õppides, on Eesti IT-maastikul juba liigagi palju.

„Ma olen skeptiline ka selle viisaastak nelja aastaga stiilis IT õppmise promomise suhtes," jätkab Andri, „kooliharidus ei ole ei tarviline ega piisav, kuigi kindlasti tuleb kasuks. Ma tean mitmeid IT-alal töötavaid inimesi, kes on väga kaugele jõudnud ilma kõrghariduseta; samas olen näinud diplomiga inimesi, keda ma ei võtaks tööle isegi siis, kui peale makstaks."

Andri Saar oli enda jaoks otsustanud juba üsna noorelt arvuteid õppima hakata: kuskil 6.-7. klassis oli enam-vähem suund teada. Kui oli aeg ülikooli astuda, oli Eestis kaks tõsiseltvõetavat ülikooli, kus IT-haridust saada : TTÜ ja TÜ. Tegemist oli aastaga 2001. Nendest kahest oli selge valik TTÜ; teine variant jäi valikust välja, sest siis oleks pidanud Tartusse elama kolima.

Täpne eriala selgus alles sisseastumise ajal. Avaldused said sisse antud kahele erialale: informaatika bakalaureuseõpe ja võrgutarkvara diplomiõpe. Esialgu oli eelistus informaatika kasuks, aga mingil hetkel läks eelistus võrgutarkvarale. Tagasi vaadates oli see õige otsus, meenutab Andri: „akadeemilise karjääri mõttes ei ole mulle bakalaureuse puudumine probleemiks olnud ja võrgutarkvara oli väga "häkkerlik" eriala, samas siiski sisaldades piisavalt teooriat.“

„Pärast diplomi saamist (milleks kulus 4 aasta asemel 6 aastat - alati ei ole üle aja läinud tudeng lootusetu juhtum!) tegin TTÜs ka magistrikraadi, paljuski tänu sellele, et leidsin endale hea juhendaja,“ räägib tarkvarainsener, „hetkel olen TTÜ doktorant ja ei ole lootust kaotanud doktorantuuri kunagi edukalt lõpetada.“

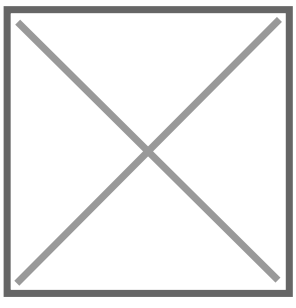
Esimene kokkupuude arvutitega oli umbes 8-9 aastasena ühes tehnikahuviringis, kus olid ka algelised Vene päritolu koduarvutid, mille "kõvakettaks" oli Andri sõnul juhendaja kapis olev patakas väljaprinditud programme, muuhulgas mänge.

Kui midagi mängida tahtsid, siis pidid kõigepealt veetma 20-30 minutit, et kood paberilt sisse toksida...

„Sealt see edasi hargnema hakkas: kuna need programmid olid struktuurilt ülilihtsad, olid nad üsna kergesti hoomatavad ja modifitseeritavad ja varem või hiljem päädis see päris oma programmide kirjutamisega,“ meenutab ta esimesi samme programmeerimise maailmas. „Nii see pisik külge hakkas, ja edasi haarasin ma kinni igast võimalusest midagi arvutitega teha.“

Esimene IT-töökoht oli Andril juba keskkooli ajal, 10. klassis. Koormus oli muidugi väga madal (koolis oli vaja käia): „Tööle sain tänu tuttavale, kellele olin arvutihuviga silma jäänud. Kuna vähemalt toona oli Eesti IT-maastik võrdlemisi väike, eriti entusiastide ringkond, siis nö esimese "päris" töökoha sain natuke enne keskkooli lõppu sealtkaudu.“

Hetkel töötab Andri tarkvarainsenerina Google´is Londonis. „Seni on kõige põnevam olnud näha probleeme täiesti teisel skaalal kui meie väikses Eestis - me ei ehita süsteeme, mis teenindavad miljonit inimest; me ehitame süsteeme, mis teenindavad sadu miljoneid,“ räägib ta mastaapide erinevusest. Probleemid, mis sellel skaalal avalduvad, on hoopis teised - paljud asjad, mida väiksemas süsteemis võtad enam-vähem iseenesestmõistetavana, ei tööta enam, vaid nõuavad uut, originaalset lähenemist.

Ain Indermitte - Nokia

Ain Indermitte lõpetas Tallinna Tehnikaülikooli arvuti- ja süsteemitehnika alal ning on praegu tööl Nokias, tegeledes põnevate valdkondadega: esiteks muusika-, navigatsiooni- ja fotograafia mobiilirakenduste levitamisega Ameerika Ühendriikide turul ja teiseks otsustab ta, millised rakendused laetakse USA-s Nokia Windows Phone´iga nutitelefonidesse.

„Praeguse töö juures on kõige põnevam, et ma näen palju uusi tehnoloogiad ja kasutan uusimaid telefone, mis tulevad turule aasta-pooleteise jooksul," räägib Ain oma tööst. „Samuti puutun kokku väga põnevate startup-firmadega. Ja muidugi ei saa mainimata jätta, et töötamine Räniorus annab asendamatuid kogemusi."

Esimest korda sattus ta arvutite juurde keskkooli viimases klassis. Asi lõppes sellega, et peaaegu kõik vabad õhtud said arvutiklassis veedetud. Esimeseks programmeerimiskeeleks oli BASIC ja esimeseks omakirjutatud programmiks ruutvõrrandi lahendaja. „Varsti programmeerisin ka lihtsamaid mänge sõprade ees uhkustamiseks," räägib Ain.

Elades Eestist eemal Kalifornias, peab ta oma parimaks IT-ga seotud kogemuseks Eesti ID-kaarti, millega saab kaugelt toimetada Eestiga seotud asju.

„Õppimine TTÜ-s andis laiapõhjalise tehnilise/insenerliku maailmavaate," arvab Ain. „Üldpõhimõtted on endiselt kehtivad."

Meelis Lang - Helmes

Meelis Lang, IT Kolledži 2. lend, praegu Helmese tarkvaraarenduse juht. Tema pole just tüüpiline näide, kuidas IT muutis elu. Arvutid olidki tema elu juba 12. eluaastast.

„Tegelesin 12-aastaselt peamiselt arvutiga mängimisega. Märkasin, et mängude käivitamiseks Sinclair ZX Spectrumil olid mingid käsud ja sain aru, et nendega ongi need mängud loodud. Mõistes esimest korda programmerimise võlu ehk võimalust ise luua arvutis maailmu, tekkis mul samal õhtul unistus saada parimaks programmeerijaks," kirjeldab Meelis Lang seda, kuidas kõik sai juba ammu alguse.

IT Kolledži valis ta (peale Tallinna Polütehnikumis õppimist) sellepärast, et see oli üks esimesi IT-koole, mis võimaldas paindlikku õppegraafikut ja lasi täiskohaga

töötamise kõrvalt kooli nominaalajaga lõpetada.

Esimene IT-töökoht oli 1994. aastal arvutikursuse õpetajana Saue Gümnaasiumis. Meelis oli veel 16 aastane. Praegune amet on suure IT ettevõtte tarkvararenduse juhtimine, kus eesmärgiks on kõik firma tarkvaraarenduse meeskonnad viia maailmatasemele.

Dan Bogdanov - Cybernetica

Dan Bogdanov, Tartu Ülikooli vilistlane ja Cybernetica AS-i teadur on kohe-kohe doktorikraadi kaitsmas. Arvutite vastu tekkis tal huvi kuueaastaselt. Ema töötas arvutuskeskuses, kus arvutid olid kapisuurused, aga oli ka üks personaalarvuti. See tundus põnev ja sealt arvutihuvi tekkiski, pealegi kingiti talle kümneaastaselt arvuti – Commodore 64. Alguses mängimiseks, kuid õige pea kirjutas ta saksakeelse raamatu abil oma esimesed programmiread:

```
10 PRINT "COMMODORE 64"

20 GOTO 10

RUN
```

„Kui keskkool läbi sai, siis oli küsimus vaid selles, mis koolis ma arvuteid edasi õpin,“ meenutab Dan oma valikuid. „Valisin Tartu Ülikooli, sest kaugõppe ja olümpiaadide kogemus oli näidanud, et seal pannakse rõhku keerulisemate probleemide lahendamiseks vajalikele alusteadmistele.“

„Mul on vist arvutustehnikaga hea aura,“ ei suuda Dan meenutada ühtli arvutitega seotud negatiivset kogemust. „Minu ümber kipuvad seadmed paremini töötama.“

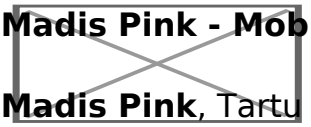
Ta pole kaotanud ühtegi kõvaketast, peamiselt on „lennanud“ vaid toiteplokid ja graafikakaardid.

Veel põhikoolis õppides sattus Dan esimesele arvutitöökohale: „Üks peretuttav rääkis, et tema tuttav ei oska arvutis mingit toimingut teha ja äkki ma oskan aidata. Selgus, et väikefirma tegeles hauakivide kujundustega Corel DRAW abil. Mõtlesin välja ühe nõksu ja sain nende probleemi lahendatud.“

Praeguse töö põnevaim osa on see, et luuakse täiesti uut tüüpi arvutisüsteemi - sellist, mis ei näe töödeldavaid andmeid. Sellist arvutit on kergem usaldada, sest see ei saa lekitada andmeid kolmandatele isikutele.

„Hea on hommikul tõusta ja teada, et lahendad maailma jaoks olulist probleemi," hindab ta oma praegust tööd.

Madis Pink - Mobi Solutions

Madis Pink, Tartu Ülikooli vilistlane, tegeleb praegu Tartust rahvusvaheliseks firmaks kasvanud Mobi Solutionsis Androidi rakenduste arendamisega. Peale keskkooli astus ta Tartu Ülikooli füüsika erialale, aga esimese kursuse lõpus selgus, et füüsikas ei tule ühtegi head lõputöö ideed pähe.

„Samal ajal töötasin juba Mobis programmeerijana ning sel alal oli ideid kõvasti," räägib ta pöördest oma elus. „Võtsin aasta pausi, käisin ajateenistuses ning siis astusingi informaatika erialale."

„Tohutult hea tunne on, kui teed midagi keerulist ära ja see reaalselt töötab, neid hetki on praeguseks olnud juba päris palju," nimetab Madis oma parimad kogemused seoses IT-ga.

Sander Ots - mängu "Ennemuistne" looja

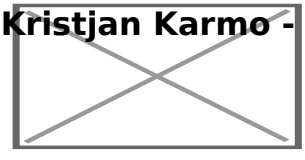

Sander Ots, Tallinna Ülikooli vilistlane, arendab praegu mängu „Ennemuistne". Peale keskkooli läks ta pikema jututa kohe tööle, kuid pärast aastast tööd trükikojas tuli tahtmine end mujal edasi arendada.

„Kuna lapsena sai enamus vabast ajast veedetud telekamängude või arvutimängude küüsis, siis huvitas IT mind väga," ütleb Sander, et otsustamine selle valdkonna kasuks polnud raske. „Esitasin paberid Tallinna Ülikooli ja Tallinna Tehnika Ülikooli. Sain mõlemasse sisse ja tegin valiku Tallinna Ülikooli kasuks. Otsuse tegemises mängis rolli sõprade arvamus ja kooli asukoht."

Tema parim IT-ga seotud kogemus on ise näha, kuidas teised mängivad ta enda tehtud mängu, kuidas mängijad seal ringi jooksevad ja ülesandeid täidavad.

Kristjan Karmo - ASA Quality Services

Kristjan Karmo lõpetas IT Kolledži. Teda võib kohata nii bändi solistina kontsertidel kui arvutiajakirjades autorina. IT valis ta oma kutsumuseks juba põhikoolis: see tundus lihtsalt nii põnev.

„Esimesel katsel astusin TTÜ-sse," räägib ta IT-alase hariduse taganõudmise algusest. „Paraku tundus mulle, nagu ilmselt väga-väga paljudele teistelegi IT-spetsialistidele, et saab ka ilma hariduseta hakkama - nii jäigi kool pooleli. Õnneks leidub Eestis tööandjaid, kes haridust väärtustavad: ühel hetkel sattusin töökohta, kus seati tingimuseks, et lähen kooli tagasi. Ja nii ma IT Kolledžisse jõudsingi. Õppekavasid võrreldes tundus pakutav kõige kasulikum, ajakohasem ja dünaamilisem."

Kristjani viis ema käekõrval ühte arvutifirmasse juba 11-aastaselt. Seal üritati kohe C-programmeerimist õpetada, aga ei jäänud külge.

Praegu ärisuhete juhina ASA Quality Services OÜ-s tundub talle kõige huvitavam see, et vanast mugavustsoonist on välja ronitud. „Küll aga on tore mõnikord ka ärisuhete hoidmisele vahelduseks pisut testida, süsteeme administreerida või mõned read koodi kirjutada," arvab Kristjan, et IT-alal on alati vaheldust.

IT-HARIDUST TOETAVAD PROGRAMMID

Eestis on loodud mitu programmi, mis toetavad IKT haridust:

IKT programm

„Eesti info- ja kommunikatsioonitehnoloogia kõrghariduse ning teadus- ja arendustegevuse riiklik programm 2011-2015" (IKTP) on ülikoolide, IKT sektori ja riigi koostööprogramm, mille eesmärgiks on tõsta kõrghariduse kvaliteeti IKT valdkonnas ja arendada koostööd erinevate osapoolte vahel.

Vt eitsa.ee/pohitegevused/ikt-programm

IT Akadeemia

Eesti IT Akadeemia on riigi, ülikoolide ja IKT ettevõtete koostööprogramm vajaliku tööjõu tagamiseks ning eelduste loomiseks IKT abil saavutatavaks majanduskasvuks läbi rahvusvaheliselt konkurentsivõimelisel tasemel hariduse pakkumise.

Vt eitsa.ee/pohitegevused/it-akadeemia

Artikkel on valminud EITSA tellimusel

- Tegijad